

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

ANY I - NÚMERO 6

OLOI, 21 DE JULIOL DEL 1934

PREU 5 centims.

EDITORIAL

Catalunya ha vençut

per A. DOT ARXÉ

La victòria era prevista. Fa encara massa poc temps que els pits s'eixamplaven d'esperança en una vida nova.

La passió, ben humana, que els anys havien congriat en nosaltres, a mesura que ens anàvem adonant que el nostre afany de reivindicació era d'un contingut ampli, que partia del mateix concepte de la pròpia dignificació humana, no era pas tan extingida que al sentir-nos ferits en el més íntim, com és l'amor a les coses que constitueixen el què som, com a homes i com a poble, no produïssin la reacció formidable i saludable que ens ha fet invencibles.

Una doctrina i unes normes inspirades per una concepció de sincer liberalisme, que s'espargien en tanta extensió, marquen un solc profund, impossible de borrar; ni els interessos ni els egoïsmes de partit i de persones hi poden res. Esdevenen ja una regla immutable de progressió.

Es perquè teníem aquest convenciment que no ens ha deixat ni un sol moment l'optimisme.

Vivíem una lluita entre dues concepcions de la vida.

La nostra, d'horitzons amples i de superació, i l'altra, contemplativa, estreta, egoïsta, incapaç d'escapar-se d'uns tentacles de comoditat, i obligada al forcegeix per la defensa d'unes institucions i d'unes idees d'estructura tradicional.

S'equivoquen els que diuen o creuen que la ruta empresa per Catalunya, per mitjà de les seves institucions representatives, vinculada en la defensa de les essències constitucionals del règim, pot representar-nos un perill. Al contrari, els camins per a obtenir una emancipació poden ésser diversos, però tots han d'abeurar-se en les fonts de la lògica.

No és possible que les idees de llibertat trobin ambient dintre d'un marc estructurat rígidament, sense respondre a un fons humà que el justifiqui i sense respondre, a més, a les naturals necessitats de ço que el constitueixi.

Es per això que, al dir que Catalunya ha vençut, podem dir que també ha vençut la República. Les essències d'aquesta són les mateixes de la nostra doctrina.

No ens ha extranyat que germans de règim, que no són amb nosaltres, diguessin, sincerament, que la República s'havia recobrat a Catalunya. Així és, nosaltres som el que som, pel que ella, és també, fruit d'una madura i dolorosa excursió a través dels temps, i per tant, fruit estable contra tots els vents.

I ara que els fets ens evidencien, com és llei natural, la plasmació en realitat d'allò que en concepció, d'una majoria de ciutadans, constitueix la il·lusió d'una norma de nova vida, conjurem-nos a mantenir el pit obert a l'esperança.

A un fantasma

per JOSEP ABREGA

En aquella mena de troc de paper groc i de mala olor, que surt cada dia, te, i que en diuen «El Deber», hi ha signat també com una mena d'escrit, sense signatura, (deu ésser fet d'un fantasma o d'un covard que es nega a signar) el passat número 4.

Si l'escrit aquell a que fem referència (el del fantasma, que nosaltres descobrim enbolcallat amb capa negra i amb la imatge del sol —paganisme— a la closca) fos signat, ja que ho busquen, el contestariem com es mereixés el signant, però així no ho farem ben directament perquè és un xic difícil discutir amb un fantasma. Només en volem dir que ens fa l'efecte, aquest anònim, d'un caça badocs. I com que avui els badocs es van acabant, produirà molt poc efecte, senyor vident, el seu sermó. Perquè se li veu l'os. I també les seves trampes de sempre i el seu absolutisme despòtic, propi dels temps inquisitorials, però no del segle XX. S'en va la llana, com diu el nostre dilecte amic senyor Mir, se'n va fins i tot d'Olot. I és per això que nosaltres, senyor poruc, si vostè s'empenya a establir polèmica, li exigim, a més de recta interpretació dels nostres escrits i bona intenció, sens voler fugir per la tangent, com vulgarment es diu, li exigim, dic, que es tregui la careta i no ens espantaran, li prometem, les seves nafres. A més, que no faci lliures suposicions, perquè som més sincers del que un emmascarat pugui suposar i complim sempre el nostre deure, dins i fora de l'escola, cosa que no sol passar en la que nosaltres suposem (ara també volem fer una suposició temerària) la vostra casta.

Ja ho sap, doncs, el senyor vergonyes: tregui's la careta, signi, empenis de sana intenció i endavant. Bé n'hi ha prou de coses per a tractar: les lluites papals amb els pirates a sou, els Borgies, les compres i vendes de certes coses pels eclesiàstics, la Inquisició, les guerres carlines. De més cap aci: tenim un recull de dades que dona bo de fer conèixer. Miri, com vostè vulgui; ja ho sap. A la seva disposició. Ja veurà, ja veurà, quins tips de riure! Som-hi? Dóna bo de veure una lluita entre els dos enemics: llum i tenebres.

No hi ha res més sublim que l'Aurora genet damunt els seus cavalls simbòlics aixafant el cap a les fosques ombres.

